03/12/2023

Προικοννήσου Ιωσήφ: Μην χάνουμε χρόνο, να αξιοποιούμε και την τελευταία στιγμή της ζωής μας

/ Ενορίες

Οι ημέρες είναι άσχημες γι’ αυτό να αναζητούμε το θέλημα του Θεού, τι περιμένει ο Θεός από τον καθένα, Και ο Θεός περιμένει καρπούς αγιασμού, πνευματικό αγώνα, ευαγγελική αρετή, αγιότητα.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 2 Δεκεμβρίου (Κυριακή ΙΔ΄ Λουκά, Σοφονίου προφήτου, Αγγελή νεομάρτυρος του Αργείου του εν Χίω αθλήσαντος), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ιωσήφ.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» .

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του επικεντρώθηκε στην αποστολική περικοπή της ημέρας, από την επιστολή που έγραψε ο Απόστολος Παύλος προς τους κατοίκους της Εφέσου.

Ο Απόστολος τους γράφει στην επιστολή να ζουν ως φωτισμένοι άνθρωποι, γεμάτοι από φως του Θεού. Οι φωτισμένοι άνθρωποι, εξήγησε ο Σεβασμιώτατος, είναι αυτοί που έχουν πίστη γερή, δυνατή και ακλόνητη. Πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό, στο ενδιαφέρον και την αγάπη που έχει για εμάς. Και αυτή η πίστη εκφράζεται με υπακοή στις εντολές και το θέλημα του Θεού.

«Στην επιστολή του ο Απόστολος Παύλος, εννοεί να έχουν γερή πίστη και να βαδίζουν στην ζωή τους σύμφωνα με το θέλημα και τις εντολές του Θεού. Και να σκέφτονται τι είναι αυτό που ευχαριστεί τον Θεό, πέρα από το γράμμα του Νόμου, και αυτό να κάνουν.»

Τα τέκνα του σκότους, συνέχισε, είναι οι άνθρωποι οι οποίοι αγνοούν τον Θεό, τις εντολές και το θέλημα Του. Οι άνθρωποι του σκοταδιού, έχουν έναν δικό τους τρόπο ζωής ο οποίος πόρρω απέχει από το θέλημα του Θεού και αντί να τηρούν τις εντολές Του, κάνουν τα αντίθετα.

Στην εποχή του Αποστόλου Παύλου, οι άνθρωποι είχαν ακόμη το αίσθημα της αιδούς, της ντροπής. Και ορισμένα πράγματα, ντρεπόντουσαν να τα κάνουν στο φως της ημέρας και δημοσίως, γι' αυτό και τα έκαναν κρυφά και στο σκοτάδι.

Σήμερα, επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος, «η αιδώς αυτή από τα πρόσωπα των περισσοτέρων ανθρώπων έχει εξαφανιστεί, είναι αναίσχυντοι, Τα αίσχη και τις αθλιότητες, όχι απλώς τα κάνουν στο φως της ημέρας, αλλά καμαρώνουν κιόλας κι επιπλέον, αγωνίζονται να τα νομιμοποιήσουν και να κάνουν νόμους οι οποίοι να τα καλύπτουν, σαν να έπαψαν να είναι αμαρτήματα».

Ο Απόστολος Παύλος ονομάζει τα έργα του σκότους, άκαρπα και με τα έργα αυτά της αμαρτίας, δεν μπορεί να περιμένει κανείς καρπό προκοπής, αγιασμού και σωτηρίας. Όλες οι αισχρότητες και αθλιότητες οι οποίες τολμούνται από τους ανθρώπους, είναι μία προσωρινή κατάσταση φευγαλέα που αφήνει καρπό απωλείας.

Μάλιστα ο Απόστολος τους λέει, όχι απλώς να μην κάνουν αυτά τα έργα του σκότους, αλλά και να τα ελέγχουν, όπως έκανε ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος.

Και όπως παρατήρησε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στις ημέρες μας:

«Ετοιμάζονται να αλλάξουν άρδην το οικογενειακό δίκαιο και αυτόν τον βιασμό της φύσεως εμείς θα τον καταπιούμε έτσι; Αυτήν την αθλιότητα, το αίσχος, το βδέλυγμα, που κατά το Ευαγγέλιο είναι η χειρότερη αμαρτία;»

Συνεχίζοντας ο Απόστολος Παύλος υπογραμμίζει στους Εφεσίους να ζουν με σοφία Θεού. Και σοφός είναι ο πιστός, που υπολογίζει τον Θεό και το Ευαγγέλιο Του και αγωνίζεται να μιμηθεί τους αγίους.

Γι’ αυτό, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, τους παροτρύνει να ζουν με την σοφία που έχουν οι άγιοι, χωρίς να αφήνουν τον χρόνο να περνάει και να χάνεται, αλλά να αγωνιστούν εναντίον των παθών τους και της αμαρτίας, να κάνουν μία προκοπή στις αρετές και την αγιότητα, να γίνουν ευάρεστοι στον Κύριο.

Να μην χάνουν χρόνο, γιατί δεν ξέρουν την στιγμή που θα τους καλέσει ο Θεός και το τελευταίο λεπτό είναι πολύτιμο και πρέπει να το εκμεταλλευτούν κατά Θεόν.

Γιατί οι ημέρες είναι άσχημες γι’ αυτό να μην γίνονται άφρονες αλλά να αναζητούν το θέλημα του Θεού, τι περιμένει ο Θεός από τον καθένα, Και ο Θεός περιμένει καρπούς αγιασμού, πνευματικό αγώνα, ευαγγελική αρετή, αγιότητα.

Και τόνισε ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του:

«Μην χάνουμε χρόνο, να αξιοποιούμε και την τελευταία στιγμή της ζωής μας με εγρήγορση πνευματική, με προσευχή, με προσοχή, με δάκρυα, με μελέτη των Αγίων Γραφών, με μετάνοια, με εκκλησιαστική ζωή, με αγαθοεργίες, με υπομονή στον πόνο και τα βάσανα.»